

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inseriaș la registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupoșanu-Melin și Iuliu Malor
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Un milion Lei pentru săraci!

Cu multă fericire și mângâiere sufletească am citit zilele trecute epistola pastorală a Preasfințitului Iuliu de la Ciuș, prin care anunșă că toate crușările sale făcute în cursul unei vieți întregi, în sumă de un milion de Lei, le pune la dispoziția săracilor. Din acești bani vor fi adevărați ajuto-rași toți aceia despre cari ne spune Dom-nul în sf. Ioan Evanghelistul 25, 34—40: „flămând am fost, și mi-ați dat să mănânc; înșătoșat-am, și mi-ați dat să bsau; străin am fost, și m'ați primit; gol am fost, și m'ați îmbrăcat; bolnav am fost și m'ați cercetat; în temnișă am fost, și ați venit la mine... Doamne, când?... Adevăr grăiesc vouă: când oți făcut unuia dintre acești mai mici frați ai mei, mie ați făcut.” Și toc-mai fiindcă Preasfinția Sa iubește atât de mult pe toți cei necăjiți, pe toți acești frați mai mici ai noștri, fondul acesta de ajuto-rare al celor săraci și necăjiți l-a numit „Fraților Domnului.”

În aceeași vreme Preasfinția Sa își îndeamnă preoții sicând: „Plecați dară pe tot întinsul acestei vădăciți pămînte de Dom-nul, pe cărările cele frumoase ale lui, prin parohiile și fiile voastre, și puneți în lu-crare sufletul Domnului, dragostea Lui, care vă însufleșește și vă încălește, și fa-ceți bine. Hrăniți pe cei flămânși, stămpă-rați setea sufletească sau trupească a ce-lor însetați, îmbrăcați pe cei goi, cercetați pe cei bolnavi, primiți pe cei străini și părăsiți, căutați pe cei întemnițați, și lăsați că lipsa și durerea tuturor acestora Domnu-l-a îmbrăcat.”

„Frații mei preoți sunt rugați, cu toată dragostea sufletului meu, să stea cu sfin-țenie și dragoste la postul de cinste al da-toriei slujbei dumnezeiești, care li-s'a incre-dinșat. Post de comandă sfântă este al vo-stru. Duceți sfânta lucrare cu rod înainte. În ceasurile grele să fiți mai aproape de fii sufletești, să fiți întru toate lângă ei. Prin voi să simță cu toții apropierea Mân-tuitorului Isus care spune că „unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.” Ființa de față a Domnului s'o simță familia creștinească prin voi. În ajutorul vostru să fie curato-ratele, cari să-și cunoască de sfântă da-torie această slujbă de ajutorare a celor lipsiți, în orice privinșă. Asociațiile, atât de scumpe sufletului nostru, ale Agru-lui și Reuniunile Mariane, în frunte cu surorile

noastre preotese, să arete viața lor sfântă prin faptele de iubire creștinească.”

„Frații mei preoți sunt invitați, ca, în-dată după sfințele sărbători ale Nașterii Domnului, să-mi faceți bucuria, vestindu-mi, prin oficiile protoșopeșii, tot ce au plinit din această chemare, în numele și pentru numele Domnului Isus, în parohia respectivă în filia lor, dimpreună cu surorile preo-tese, curatoarele, Agru și Reuniunile Ma-riane.”

Nu se putea o mai frumoasă faptă, în aceste zile de restriște și de jale, ca a Prea-sfințitului Iuliu. Astăzi, când bogății pămîntului se frământă, unde să-și așeze banii cei mulți pe cari atât de pe nedreptul îi câștigă; astăzi, când toată lumea bogată își strică hambarale și mai mari și-le si-dește și-și zice sufletului: ai multe bogății, pe mulți ani, mănâncă, bea, veselește-te; astăzi, când atâția săraci, văduve și orfani, n'au un lemn în cuptor cu care să-și încălească ossele zdrobite și neodihnite; astăzi, când atâția copii și atâtea femei de ale concentrațiilor n'au o bucatură de pâne cu care să-și aline foamea; astăzi, când sutele și mii de funcționari cinstiți, de pe la orașe și sate, plâng de mila familiilor proprii pe cari n'au cu ce le îmbrăca, hrăni și încăleși: — atât de bine ne cade când au-sim și citim că un arhieru al nostru își pune la dispoziția acestor amărși întreagă agoniseala sa din viașă, tot ce a putut aduna în cursul unei vieți de neistovită mun-că și hărnicie, un milion de Lei.

Suma aceasta e neînsemnată, când o asemeni cu averile nemăsurate ale altora, cari își cheltuiesc milioanele prin șări strdine; este însă foarte mare atunci, când știți că aceasta este întreagă agoniseala unui arhieru român.

Pilda strălucită a Preasfințitului Iuliu să ne fie tuturora lumină vie în această iarnă plină de suferinșe și fieceare dintre noi să se nănuască a o urma.

Bunul Dumnezeu, tatei săracilor, să-i răsplătească Preasfințitului înmilit!

Mare cutremur de pământ în Ana-tolia. Joi în 23 Noembrie a fost mare cutremur de pământ în Anatolia, Asia Mică, Turcia. Cu-trămurul a flnut 24 ore și a nimicuit șapte sate. Morși sunt numai 16, toți însă femei și copii iar răniți 26.

Cristos pe drumurile Palestinei

„În vremea aceea s'a apro-piat Isus de Ierihon” (Din eva-nghelia duminicii a 31-a după Rusalii sau a 14-a după Înăl-țarea Sfintei Cruci, Luca 18-35)

Pe Răscumpărătorul și Domnul nostru Isus Cristos tot mereu ni-l înfașează evan-ghelia pe drumurile Palestinei, mergând din-tr'un oraș într'altul, predicând evanghelia și vindecând bolnavii și neputincioșii și orbii și schilavii, fiindcă-i „era milă de popor”. (Marcu 8, 2).

Domnului nostru Isus Cristos îi plăcea viața de pe drumu-rile Palestinei și iubea oa-menii de pe drumuri.

Era pururea pe drumuri, nu ca să scape de lucru, ci tocmai ca să-și gă-sească de lucru, pentru că el era păstorul cel bun, care umbla după oile cele rătă-cite ale lui Israel; pentru că el era agita-torul care căuta să trezească inimile oa-menilor și să le îndrepte spre ceriuri; pen-trucă El era cuceritorul, care voia să înteme-izeze împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

De multe ori mergea singur, alte ori încunjurat de apostoli și de învățăcei, și de atâtea ori încunjurat de mulțimea po-porului. Uneori este semănător al cuvân-tului lui Dumnezeu, chemând pe Andrei și pe Ioan și pe Filip și pe Matei la apos-tolie. Altădată merge obosit la fântână, unde trezește conștiința adormită a muierii samaritene. Iarăș de alte ori îmbrăbătează, mergând pe cale, sufletele desnădăjduite ale învățăceilor cari mergeau spre Emaus. Și pe câți alții n'o mai fi îmbrăbătat și luminat el, cari nu sunt pomeniți în sf. Scriptură, căci „a umblat făcând bine”, după cum ni-se spune în Faptele Apostolilor (10, 38).

După cum se adună astăzi mii și mii de credincioși și se însirue pe amândouă părțile străzii din Lourdes, pe care trec preoții purtând Sfânta Cuminecătură, în tocmai așa să vă închipuiți că se însirui-au bolnavii și pe drumurile Palestinei, când știau că merge învățătorul din Ierusalim.

la Ierihon, ori în Betania ori în Capernaum ori în altă parte. Și aproape totdeauna se vindeca câte unul de câte o boală grozavă, iar după aceea trecerea lui pe cale era un adevărat triumf.

Să nu credeți însă că, în vremea aceea, drumurile erau ca cele de astăzi. Erau nepietruite și desfundate, așa încât abia se puteau întrebuița, și mai era, ca și astăzi, soarele cel cald al Palestinei, așa că nu era atât de ușor a face o călătorie în vremea aceea. Greutățile erau foarte mari, Isus însă nu le băga în seamă, ci „a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei impresurați de diavolul”. (Faptele Apostolilor 10, 38).

Lui Isus îi plăcea călătoria și pentru că era îndrăgostit de natură și privea lumea aceasta drept o mare biserică a Tatălui său. Era prieten cu plantele, cu animalele, cu păsările, cu marea, cu fulgerile și trăsnetele, cu furtunile, pentru că prin toate acestea se preamăria Tatăl Său cel din ceruri.

Isus iubea însă drumurile din Palestina, mai ales *pentru oamenii pe cari îi afla acolo*.

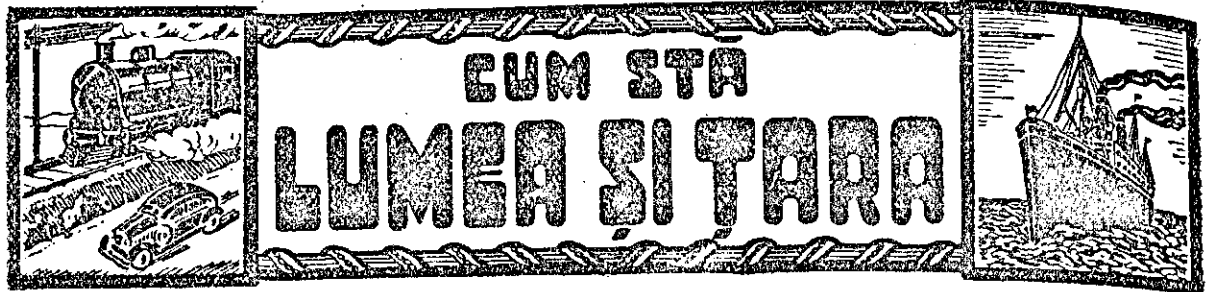
Afla adică pe drumuri oameni fără căpătâiu cari n'aveau unde se ocroti și cari rătăceau dintr'un oraș într'altul. El vedea în acești oameni ceva asemănător cu soarta sa. Ori nu a trebuit să fugă cu el mamă-sa în Egipt, încă pe când era copil mic? Și nu a spus și el despre sine că Fiul omului n'are unde-și pleca capul?

Afla pe drumuri cerșitori, oameni săraci și bolnavi, orbi, șchiopi, uscați și plini de tot felul de bube, ca vai de capul lor. Și-i plăceau acești oameni, tocmai fiindcă erau părăsiți de toată lumea, gândindu-se la sine care și el era părăsit, nebăgat în seamă, infometat și însetoșat, disprețuit de cei bogați și îngâmfați. La acești oameni ai nimănui s'a gândit el când a osândit pe cei bogați și a proslăvit și ridicat pe cei săraci.

La aceștia s'a gândit el, când a spus: „*Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pe voi*”. (Matei 11, 28). La aceștia s'a gândit El, când a spus asemănarea despre bogatul cel fără de milă și despre Lazar cel sărac. Și tot la ei s'a gândit, când, deschizând cartea lui Isaia prorocul, a citit din ea: „*Spiritul Domnului peste mine, pentru că m'a uns, bine a vesti săracilor m'a trimis, a tămădui pe cei zdrobiți la inimă, a propovădui robilor slobosire și orbilor vedere, a slobosi pe cei sfărmași întru ușurare*” (Luca 4, 18).

Pe drumuri se mai aflau apoi și vagabonzi și făcători de rele. La aceștia s'o fi gândit Mântuitorul când a spus: „*Nu trebuie sănătoșilor doctor ci bolnavilor... Căci nu am venit să chem pe cei drești ci pe cei păcătoși la pocăință*”. (Matei 9, 12—13). El nu vedea în ei drojdia societății, ci frați rătăciți. De aceea l-au și acuzat fariseii și cărturarii zicând: „*acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei*” (Luca 15, 2).

Niciodată n'a trăit om în această lume, care să fi urt atât de mult păcatul și să fi avut totuși atâta dragoste și simpatie față de păcătoși. Cum o primește pe Magdalena, cu toate că bine știe că toți conmesenii îl vorbesc de rău pentru aceasta! Cum îl apără pe Zaheu când lumea îl osândește! Și cum îl iartă pe tâlharul cel

Măria Sa Marele Voevod Mihai senator de drept

Sâmbătă, în 25 Noembrie a. c. Măria Sa Marele Voevod Mihai a fost proclamat senator de drept. Proclamarea s'a făcut într'o ședință sărbătorească a Senatului, prezidată de dl. consilier regal Constantin Argetolanu. A fost aleasă ziua de 25 Noembrie, deoarece, tot în 25 Noembrie, acum 25 de ani, a intrat în Parlamentul țării și M. S. Regele Carol II.

Deschiderea Parlamentului

Sâmbătă în 25 Noembrie s'a deschis Parlamentul. Din acest prilej s'a făcut o slujbă religioasă, la Patriarhie, apoi membrii guvernului, senatorii și deputații au trecut în sala Camerei deputaților. Aici, dl. prim-ministru, în numele M. S. Regelui, a citit cuvântul de deschidere a corpurilor legislative (Camera și Senatul), după care ele și-au început lucrările.

Noul guvern al țării

Joi, 23 Noembrie dl. consilier regal C. Argetolanu a fost primit în audiență de M. S. Regele. Domnia Sa a prezentat M. S. Regelui demisia guvernului.

În aceeași zi după amiază au fost chemați la Palat toți consilierii regali pentru sfătul lui. După ce a avut convorbiri cu fiecare consilier în parte, M. S. Regele a însărcinat cu formarea noului guvern pe dl. Gheorghe Tătărescu. Dea a avut mai multe întrevederi cu oamenii politici dela noi și vineri a prezentat M. S. Regelui lista noului guvern.

Președintele consiliului de miniștri și de-ocamdată și la ministerul de Interne: dl. G. Tătărescu, consilier regal; ministru de externe și de-ocamdată și la propagandă: d. Grigore Gafencu; ministru al Economiei Naționale: dl. C. Angelescu; ministru al Lucrărilor Publice: dl. Ing. Gogarta; ministru al Muncii: dl. M. Ralea; ministru al Educației Naționale: dl. Petre Andrei; ministru al Sănătății: dl. dr. N. Hortalomei; ministru al Cultelor și Artelor: dl. Ion Nistor; ministru al Justiției: dl. Istrate Micescu; ministru pentru minorități: dl. Silvia

dea dreapta, cu toate că același merita soartea! Ce milă și ce bunătate a trebuit să se reoglindească din ochii lui, când, cu o singură privire, a fost în stare să-l pocăiască pe acest mare tâlhar! Ce privire a trebuit să aibă când cu o singură scîlpire din ochi l-a făcut pe Petru ca să plângă cu amar, iar pe Zaheu să-și dea jumătate din averea sa săracilor!

Fericite drumurile pe cari le-a umblat și fericiți drumeții pe cari i-a vindecat acest mare agitator și revoluționar al sufletelor!

Astfel să privim la Isus, duminindu-ne tot mai bine asupra acestui atât de mare om și Dumnezeu, și să începem a-l iubi tot mai mult, fiindcă — să mă credeți — o merită, atât ca om, cât și ca Dumnezeu. Numai studiindu-l bine, îl vom putea iubi mult, tot mai mult, până la măsură care se cuvine.

Părintele Iuliu

Dragomir; ministru al F. R. N.: dl. C. Giurescu; ministru al Agriculturii: dl. Ionescu Ștefăniță; ministru al înzestrării armatei: dl. Victor Slăvescu; ministru al Apărării Naționale: dl. general Ilcușu; ministrul aerului și marinei: dl. general I. Teodorescu; ministrul Inventarului: d. Traian Pop.

Subsecretari de Stat au fost numiți d. N. Sibiceanu la președinția consiliului de miniștri; Rada Portocală și G. Vântul la Interne; Gh. Gîrșovici la Muncă; N. Șerban la Agricultură; O. V. Ţoni la Educația Națională și Dr. Petre Popa la sănătate. Ministerul Ordinii Publice a fost desființat.

Anglia și Franța vreau să infometeze Germania

Anglia și Franța sunt hotărâte să oprească orice negoț al Germaniei cu alte țări. Vreau ca în felul acesta să infometeze Germania și s'o facă să se predea cât mai iute.

Războiul cel mare se duce acum pe apă

Pe uscat războiul se duce cam greu. Armatele germane engleze și franceze stau neputincioase în fața întăriturilor dela granița Germaniei și Franței. Englezii și Francezii nu pot pătrunde în Germania din pricina întăriturilor liniei Siegfried, iar Germanii nu pot intra în Franța din pricina întăriturilor liniei Maginot. În fața acestor întărituri se întinde o fașie de pământ lată de câțiva kilometri, numită „Țara nimănui” pe care se ciocnesc din când în când trupele franceze cu cele germane.

În aler luptele între avioane sunt mai dese. În vremea din urmă însă cu avioanele s'au făcut mai mult sboruri de recunoaștere pe pământul țărilor dușmane.

Războiul cel mare se duce acum pe apă. Pe mări sunt așezate mine numeroase, niște bombe mai mari, cari ciocnindu-se de vapoare explodează și le scufundă. Numai în cinci zile s'au scufundat din pricina minelor 17 vapoare.

Germania are acum niște mine foarte primejdioase, cu cari scufundă vapoarele dușmane, așa numitele mine magnetice. Minele acestea au în ele puterea magnetului, care atrage fierul. Stau în adâncul apelor și când vaporul trece prin apropierea lor, les la se prafăță, se lovesc de el, explodează și îl scufundă. Acestea sunt cu mult mai primejdioase decât minele obișnuite. Nu pot fi văzute de vapoare și nici nu pot fi adunate de curățitoarele de mine.

Germanii mai scufundă apoi vapoarele dușmane cu submarinele (vase ce umblă în adâncul apelor).

Luptele din Apus

Pe frontul din Apus stăpânește oarecare înalțăte. Soldații din amândouă fronturile sunt ocupați cu oprirea apelor cari au început să pătrundă în întărituri.

De o vreme încoace sunt tot mai dese sborurile de recunoaștere ale avioanelor germane pe deasupra Angliei și Franței. Deși au vestit că vor începe în curând atacul cel mare Nemții să tem și tot amână.

Se dau apoi lupte aeriene. Joi în 23 Noembrie a fost o luptă crâncenă între avioanele franceze, engleze și germane.

Ciocrnire la granița ruso-finlandeză

Se știe că în vremea din urmă legăturile între Finlanda și Rusia s'au înrăutățit tot mai mult. Se vorbea chiar că Rusia ar avea gând să atace Finlanda. Nu s'a întâmplat nimic. Pentru a se apăra, Finlanda a concentrat trupe la granița de către Rusia.

Duminecă, în 26 Noembrie, trupele finlandeze au deschis un foc de artilerie în contra trupelor rusești. Au fost omorâți trei soldați și un ofițer din armata rusească.

Rusia așteaptă înghețul ca să treacă în Finlanda

Ciocrnirea dela granița ruso-finlandeză a scutit mari nemulțumiri în poporul ruseesc. Finlandezii spun că ei nu sunt vinovați de aceasta și că unii grăniceri ruși au trecut pe pământul ei. Ei nu vreau să-și retragă trupele la graniță, căci se teme că după ce va da înghețul vor fi invadați de trupele rusești.

O altă cuvântare a dlui Chamberlain

Dumineca trecută dl Chamberlain a mai făcut încă o cuvântare poporului englez. A stat și acum că Anglia a intrat în război pentru a apăra pe viitor libertatea și pacea popoarelor. Adresează cuvinte de mulțumire soldaților cari se jertesc și luptă pe front.

Anglia luptă, a mai spus dl Chamberlain să facă o Europă nouă, în care popoarele pot trăi în pace și liniște.

A fost prins acela care a vrut să omoare pe dl Hitler

După ce a făcut cercetări îndelungate, poliția germană a izbutit să descopere pe acela care a încercat să omoare pe dl Hitler. Se numește Georg Elser și de meșerie este mecanic.

Georg Elser a mărturisit că a așezat mână de explodat în acoperișul pivniței dela birou unde avea să vorbească dl Hitler. După ce a făcut aceasta, a trecut în Elveția, unde s'a întors după puțină vreme iar în Germania. A doua oră n'a mai putut fugi însă și a fost prins de poliție.

La primăvară nu va mai fi război.

Cuvintele acestea sunt ale dlui Roosevelt președintele Statelor Unite. La o masă dată în cinstea sa dl Roosevelt a spus că la primăvară nu va mai fi război. Câtă dreptate să aveau cuvintele dlui Roosevelt nu știm.

Cuvântarea dela Budapesta

Contele Csáky ministrul de afaceri străine al Ungariei a ținut în săptămâna trecută o cuvântare în Camera deputaților din Budapesta.

Domnia sa a arătat prietenia mare dintre Ungaria, Italia și Germania. A mai spus apoi că Ungaria s'a mai împrietinit și cu Bulgaria și cu Iugoslavia. Mai rămâne ca să se împrietenească și cu România. Această prietenie însă, de felul cum Românii se vor purta cu Ungarii dela noi din țară. Se vede că ministrul unguresc nu cunoaște drepturile noastre pe cari guvernul le-a dat Ungarilor și noi sau poate nici nu vrea să le cunoască. Nu vrea să știe că Ungarii dela noi trăiesc cu noi mai bine decât cel din Ungaria.

Acestei cuvântări îi va răspunde dl ministrul Grigore Gafencu.

Mersul războiului

Războiul pornit de Anglia și Franța, împotriva Germaniei are acum cu totul o altă față. Se vede că războiul dintrecut. Luptele se desfășoară pe uscat, pe apă și în aer. Mai mult se

desfășoară și pe apă. Dl Hitler și-a făcut din apele mării un aliat prețios. Cu submarinele sale a început să scufunde vapoarele engleze și franceze. Drumurile pe ape sunt acum tot mai nesigure, și din această pricină sufer și țările cari nu sunt amestecate în război.

Germania vrea să taie legăturile Angliei cu celelalte țări. Anglia și Franța vreau ca să taie orice legături de negoț, ale Germaniei cu celelalte țări și s'o silească să se predea prin foame. Care din ele va birui, nu se știe.

Celelalte țări așteaptă cu frica în spate că războiul acesta s'ar putea întinde și la ele.

Germania va putea fi învinsă cu greu

Mai multe gazete americane scriu că Germania va fi învinsă cu greu. Anglia și Franța nu vor putea înfometea Germania decât foarte greu. Ea se aprovizionează din țările de război ale Europei, cari sunt toate niște țări plingărești.

Femeea, un stâlp al casei

Sunt mulți cari se vor mira de aceste vorbe, că femeea poate fi socotită ca un stâlp al casei. Pentru că mulți nu cred că el s'ar putea da alt rol decât acela de gospodină. Unii bărbați merg atât de departe cu această neprețuire a femeii, încât nu-i spun nici năcazurile casei și astfel se întâmplă de multe ori că ea aude de prin sat dela alții, că el are o datorie la vreo bancă sau în altă parte.

Lucrurile însă nu stau tocmai așa. Dacă unele femei nu au toată priceperea de conducere ca bărbații, în schimb sunt unele cari o chiar întrec.

În timpul războiului trecut s'a dovedit aceasta. La sunetul de mobilizare, bărbatul a plecat și, poate patru ani, sau chiar mai mult, nu s'a mai întors. Femeea a rămas cu toate năcazurile pe umeri: copii mici, conducerea treburilor gospodăriei atât în casă cât și afară, iar în suflet grija nesfârșită de cele ce se vor întâmpla. Și atunci au fost rechiziții, nu numai de cai, căruțe și hamuri, ci și de bucate și animale. Dar prin toate aceste năcazuri femeea a răbătut. A luat ea hășterile în mână și a început a conduce gospodăria, ori câte piedeci i-s'au pus. Dacă a trebuit, a pus mâna pe coasă și pe coarnele plugului. Lăsa copilul mic într-o troacă, la capătul localului, și ea pășea încet dealungul brazdei, gândindu-se mereu, ce va face copilul până se întoarce cu brazda și înfiorată din când în când de babăturile tunurilor ce se auziau în depărtare.

La sfârșitul războiului mulți bărbați în torcându-se acasă, au aflat două vite în grajd și porci în coteț, iar la plecare nu aveau nimic. După ce lucrurile s'au liniștit și năcazurile au trecut, se puteau auzi și glume pe cari le spuneau femeile: Hai bărbate, că mai bine am condus eu treburile, ca tine.

Astăzi aproape același lucru se întâmplă. Se cere iarăși femeii ca să ia greul în spate. Dar e o deosebire, astăzi la noi nu e război. Femeea știe sigur că soțul său nu e în foc. Și dacă stă acolo departe, apoi este tocmai pentru că nu se aprindă focul și la noi.

De bană seamă că sunt multe năcazuri, dar cu ajutorul lui Dumnezeu trecem peste toate. Orice început e greu. La un război de țesut e mai greu până prizonii gura, pânzei. Și la năcazurile gospodăriei e greu, până le prinde omul capul. Să se măgulească fiecare femeie rămasă singură acasă, că încă nu-i chiar război, că de foame încă nu a murit nimeni, nici în războiul trecut; Dumnezeu poartă de grijă tuturor și să zicem cu toții: Doamne păzește de mai rău.

I. Sărbu

Ziua de 1 Decembrie

În istoria încercată a neamului nostru ziua de 1 Decembrie este o zi mare și plină de lumină. După o robie lungă și amară de aproape o mie de ani, Ardealul s'a unit cu Țara Românească. Din acel ceas creștele înzăpezite ale Carpaților n'au mai fost graniță despărțitoare pentru neamul Românesc. Frații nu mai erau despărțiți între ei, ci erau una. Pe întinsul pământului românesc se vorbea o singură limbă și era stăpân un singor popor, poporul românesc.

Se împlinea atunci un vis mare, visul pentru care au sărgerat, în drumul vieții lor, atâția eroi. Prin glasul conducătorilor săi poporul românesc al Ardealului jura alături cu Patria Mamă. România Mare era înfăptuită.

Zilele de cumpănă și înviorare dela Tisa, ce au urmat după marea adunare dela Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918, n'au făcut decât să întărească și mai mult unirea cea mare, cu peceta sângelui și a morții.

Azi când lumea întregă se clatină și se cutremură din temelii, când la hotare se aude iarăși glasul strigătorilor stăpânirii de demult să ne gândim că Unirea ce s'a făcut la 1 Decembrie 1918 s'a făcut cu jertfe mari și avem datoria ca a-o păzim și apăram.

O rugăminte fierbinte către cetitorii noștri

Peste 5 săptămâni se sfârșește anul al 21-lea de viață al „Unirii Poporului”. Tipografia ne-a arătat datoriile pe cari le avem la ea pentru hârtie și tipar. Ne-am îngrozit când am văzut. Privind în cărțile noastre, am aflat de altă parte că la cetitorii noștri sunt sute de mii de Lei pe cari nu ni-i trimit, oricât îi cerem.

Să nu uita cetitorii noștri restanțieri, că prin neplata dumiilor împlântă cuțitul până la plăsele în inima acelei gazete, care de 21 de ani le bate săptămânal la ușă și le aduce atâtea vești și sfaturi bune și le dă atâtea învățături folositoare.

Din junghierea pe care i-o fac, tare ni-e teamă că „Unirea Poporului” va ajunge în cea mai grea situație în care s'a aflat vreodată dela întemeierea ei încoace. Nu e exclus să-i vină chiar moartea de aici.

Ce vor zice atunci ucigașii ei?

Dacă mai au un Dumnezeu și dacă mai cred în dreptatea aceluia, îi rugăm, din tot sufletul, să-și trimită restanțele, că încă nici într'un an n'am încasat așa de puțini bani ca anul acesta.

Cetitorii noștri nu mai sunt în criză. Bani sau înmulțit la sate foarte mult. Ouăle, puștii, găinile, rațele, găștele, legumele, bucatele, vitele, porcii, cu un cuvânt toate s'au scumpit foarte mult, așa că bani sunt. Numai noi nu am scumpit gazeta.

Nu vă uitați deci, rugămu-vă, nici de noi și ne trimiteți restanțele până mai e vreme. Că dacă nu, vom fi siliți să predăm toate cărțile noastre avocatului, care va scoate apoi, cu legea, tot ce ne datorăm, și-și va cere și cheltuieli de proces, așa că vă va costa dublu.

Nădăduim că veți înțelege situația grea în care ne aflăm și vă veți face datoria, ca să nu ajungem la neplăceri.

Cetii „UNIREA POPORULUI”

Fundațiuni misale. Ce sunt acestea? Creștinii cei buni au de grijă ca, înainte de muri, să lase bisericilor din satul lor câte o fundațiune, din venitele căreia să se slujască în fiecare an una sau mai multe liturghii pentru sufletul lor. Aceste fundațiuni se numesc fundațiuni misale, dela misă o liturghie. Preasfințitul Iuliu al Gherlei poruncește proșilor săi, ca de aici înainte să nu primească fundațiune misală mai mică de 4000 Lei pentru o singură sfântă liturghie la an, fiindcă din cametele acelor bani 80% se dau preotului, cantorului și crâșnicului, 10% bisericii, iară alte 10% se adaugă la capitalul fundațional. Cetitorii noștri, cari se gândesc la mântuirea sufletelor, să citească cu atențiune știrile această și să facă flecșre câte o astfel de fundațiune.

O episcopie calvină la Oradea. O lege publicată în Monitorul Oficial dă voie Ungurilor reformați (calvini) să-și inființeze o episcopie la Oradea.

Moartea artistei Agatha Bărescu. Zilele trecute s'a stins în vârstă de 81 ani la Iași marea artistă dela Teatrul Național din București, Agatha Bărescu, care a jucat și la Blaj. Ea a fost înmormântată din catedrala romano-catolică dela Iași, jelită de țara întreagă. În vecl pomenirea ei!

Unde se adresează plângerile de speculă. S'a inființat Comisariatul Generală pentru înfrânarea și reprimarea speculei. Oricine are ceva de reclamat, să-și arete plângerea în scris adresând-o la București, Călea Griviței Nr. 71.

Norocul fostului calzăr Wilhelm II. Fostul calzăr Wilhelm II se plimba prin curtea castelului din Doorn (Olanda), unde-și petrece zilele triste ale bătrânețelor, când a venit o furtună mare și desrădăcinând doi copaci vechi i-a trântit oblu în fața fostului calzăr, care însă a rămas nevătămat, alegându-se numai cu spaimă.

Undese mănâncă mai multă carne. Răspunsul e: în țările dela miazănoapte. Englezii sunt poporul care mănâncă cea mai multă carne, după ei urmează Danezii, apoi Germanii și Elvețienii. Noi Ardeleanii mănăcăm cu mult mai multă carne decât Regățenii, cărora le mai plac legumele. Cel mai sănătos lucru este a mânca și legume și carne, în mod potrivit, dar mai multe legume decât carne.

Bani falși sunt până-l lumea la noi. Mai nou s'au falsificat mulți bani de 50 de Lei: Banii falși se pot cunoaște însă ușor: înainte de toate de pe culoare, iar în rândul al doilea pipăindu-l. Cel bunii sunt aspri la pipăit, le simțеști toate dungile; cel falși sunt moi, unghia nu se acață în ei. Pe cei ce plătesc cu bani falși, arătați-l jandarmilor și poliștilor!

Câți locuitori are Rusia. Nu mai puțin de 170 milioane, dintre cari 81 milioane sunt bărbați iară 89 milioane femei. Cu Ucraina și Rusia Albă împreună, numărul locuitorilor Rusiei se ridică la 182 milioane. Și acum, închipuiți-vă, că aceste 182 milioane de Ruși nu încep de 4 milioane de Finlandezi și vreau să-l cutopească.

Minele magnetice germane sunt astăzi groaza mărilor. Germanii au inventat adecă niște mine (mașini infernale pline cu dinamită) cari au puterea magnetică, de a atrage tot ce este fier sau oțel. Aceste mine platesc la 20—30 metri sub apă și, îndatăce simțesc în apropiere vreun fund de corabie, platesc spre el și se ciocnesc cu el, făcându-i vasul o mare gaură prin care intrând apă, vasul se scufundă cu mare repezițiune. Cu aceste mine magnetice au scufundat Germanii mai multe zeci de vapoare engleze, franceze și neutre. Englezii și Francezii le-au aflat însă și acestora leacul. Ei au îmbrăcat mai multe corăbii rele și goale în oțel foarte bun, le-au împins în mijlocul mărilor, pe cari minele magnetice le-au aruncat în aer. În schimb vapoarele încărcate cari merg după cele rele, scapă neatinse, toate minele explodând înainte.

Oul și opînca. Se spune merav, că dela izbucnirea războiului s'au scumpit toate lucrurile foarte mult. De acest lucru se plâng mai ales orașenii, și se plâng mai ales împotriva scumpirii lucrurilor de mâncare, așa se arată că oul de găină, care mai înainte era numai 80 de bani, azi se vinde cu 3 lei. În adevăr oul s'a scumpit mult, însă să nu uite orașenii că și lucrurile pe cari le cumpără plugarul, deși au fost scumpe acum s'au scumpit și mai mult. Au fost vremuri când plugarul n'a avut unde-și vinde lucrurile sau trebuia să le vândă pe un preț de nimica. Azi a venit odată apa și la moara lui. Scumpetea cea mare nu este la ou ci la alte lucruri. Plugarul vinde oul cu 3 lei, trebuie să cumpere însă perechea de opinci cu 300. Și atunci câte ouă îi trebuie ca să cumpere opinci pentru el și toți ai lui?

Rezultatul de până acum al războiului de pe mare. Gazetele americane spun că dela începutul războiului și până astăzi au fost scufundate cu totul 152 vapoare, dintre cari 82 engleze, 8 franceze, 16 germane și 46 de ale țărilor neintrate în războiu. Toate acestea au conținut 572 mil tone, (o tonă = 1000 kgr.) Odată cu scufundarea vaselor au perit în valuri 2282 oameni și au dispărut fără urmă 122.

Un vânător alăcat de o haită de lupi. În ziua de 23 Noembrie locuitorul Ionel Băiănescu din Bala-Mare s'a dus la o vizuină, unde știa că este adăpostită de mai multă vreme, o vulpe. A dat drumul copolului și a așteptat ca să iasă vânatul. Nu mică l-a fost mirarea când în fața lui a ieșit un lup. A tras primul foc de armă, dar nu l-a nimerit bine. Între timp a mai venit încă un lup, pe care a reușit să-l omoare cu două focuri de armă. La urletul lupului omorât au mai venit încă 8 lupi. Când s'a văzut încolțit de toate părțile, vânătorul și-a luat câinele în brațe și cu el cu tot s'a urcat într'un copac, de unde a început să strige după ajutor. La strigătele lui a venit locuitorul Al. Mantoc, împreună cu feciorii săi, înarmați cu securi și cu topoare. Aceștia au alungat haita de lupi.

Dobrogea este vechiu pământ românesc. În legătură cu zvonurile că Bulgaria ar avea de gând să ceară dela noi Dobrogea, dl Constantin Giurescu, ministrul însărcinat cu organizarea Frontului Renașterii Naționale a ținut vineri 24 Noembrie 1939 o conferință la radio, în care a dovedit că Dobrogea este vechiu pământ românesc, fiindcă a fost țara strămoșilor noștri Geții și Romani; a fost apărată de strămoșul nostru împăratul Traian, care aici și-a ridicat un monument de amintire; țara în care se găsește la tot pasul buni

mărunți de argint ai Basarabilor și Mușăților și unde au stăpânit ostașii lui M'rces; țară pe care strămoșii noștri și noi înșine am locuit-o încă din vechime și întotdeauna am cîv'lizat-o, este și rămâne deci desparut pământ românesc.

Cum se comandă calendarele

Un calendar costă 12 Lei; trimis prin poștă cu 3 Lei mai mult, adecă 15 Lei. Pentru 2 calendare speșele poștale sunt de 5 Lei; pentru 3 calendare speșele poștale sunt 6 Lei, pentru 4 calendare 8 Lei, pentru 5 calendare 10 Lei.

Cei ce cumpără dela 10 calendare în sus, le primesc cu 10 Lei exemplarul. Speșele poștale însă trebuie plătite tot de cumpărător, și anume: pentru 10 calendare se vor trimite 20 Lei pentru poștă; pentru 20 calendare speșele poștale sunt de 25 Lei; pentru 30 calendare speșele poștale sunt de 30 Lei; pentru 40 calendare 35 Lei; pentru 50 calendare 40 Lei; pentru 60 calendare 45 Lei; pentru 70 calendare 50 Lei; pentru 80 calendare 55 Lei; pentru 90 calendare 60 Lei; pentru 100 calendare 65 Lei.

Cu ramburs nu putem trimite că speșele sunt prea mari.

Dupăcum vedeți, poșta s'a scumpit anul acesta îngrozitor.

Ministerul Justiției Direcțiunea judiciară

Publicațiune

Dl Ing. Constantin N. Poponete, născut la 29 Ianuarie 1907, în Târgoviște, domiciliat la Dicioșanmărtin, colonia Nitrogen (Târnava-Mică), a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10 numele său patronimic de Poponete, în acela de Cludian, spre a se numi Constantin N. Cludian.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11, spre știința acelor cari ar voi să facă opozițiune în termenul și condițiunile prevăzute de alin. II al zisului articol și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

A apărut

„Calendarul dela Blaj”

pe 1940

care este cel mai frumos și mai ieftin calendar popular. Pe lângă partea calendaristică, cu arătarea mersului vremurilor, a posturilor și ajunurilor, întâmplărilor mai însemnate de peste an, calendarul mai cuprinde o mulțime de lucruri folositoare și plăcute. Are un îndreptar bisericesc, unde este arătată rânduială slujbelor pe fiecare duminică și sărbătoare, așa că de acest calendar nu se va putea lipsi nici un preot sau cantor. Mai cuprinde apoi o mulțime de articoli religioși, literari, povestiri glumețe, ca „Soacra lui Michiduța”, „Malana și Zălustria”, glume nenumărate, poezii și chipuri frumoase, iar la urmă de tot târgurile din Ardeal și Banat. Și în acest an de scumpete, prețul calendarului a rămas tot cel vechiu, adecă 12 lei. Cine-l cere prin poștă, va mai trimite trei lei pentru timbru. Cine vrea să aibă acest frumos calendar, să-l ceară dela redacțiunea gazetei „Unirea Poporului” din Blaj.